

forskningsprofessorater, men generelt konvertere mange af de løst ansatte stillinger, universiteterne har normering til i dag, til fastansatte stillinger.

Dermed vil der blive ansat betydelig flere på adjunkt-niveau, det, vi kan kalde undervisningstunge stillinger, og det, der er min forventning, er, at der i den sammenhæng vil være bedre mulighed for at rekruttere flere kvinder, idet der er en betydelig kvindeandel at rekruttere fra. I forbindelse med endt forskeruddannelse er der en betydelig større kvindeandel.

Så jeg tror, det kan trække i den rigtige retning. Men det kræver selvfølgelig også, at der er en positiv indstilling hos lederne på de enkelte institutioner, men lederne på institutionerne har til gengæld også fået et ganske kraftigt vink med en vognstang fra regeringen, fra Folketinget om, at det er en vigtig ledelsesopgave at sikre, at der bliver flere kvalificerede kvinder ansat i videnskabelige stillinger.

Over for fru Antorini vil jeg gerne understrege, at stillingsstrukturevervelserne pågår i øjeblikket. Det er således, at jeg har bedt et lille, hurtigtarbejdende udvalg komme med overvejelser omkring ændringer i stillingsstrukturen i universitetssektoren. Denne indstilling ligger nu på mit bord; jeg agter at bearbejde indstillingen og i løbet af forholdsvis kort tid udsende denne indstilling til debat på institutionerne og naturligvis også i Folketinget.

Det skulle meget gerne føre frem til, at vi får færdiggjort overvejelserne i et samarbejde med institutionerne, således at vi kan tage debatten op i konkrete forhandlinger med de relevante organisationer.

Tidsplanen er den, at umiddelbart efter overenskomstforhandlingernes afslutning vil vi være indstillet på at tage et initiativ sammen med de relevante ministerier, de relevante organisationer, diskutere, hvordan vi så konkret kan gennemføre en konvertering af stillinger fra løst ansatte til flere fastansatte stillinger.

På den måde tror jeg også, der ledelsesmæssigt ville være en mulighed for at lave et fornødent miks, at tage de fornødne hensyn til den kønsmæssigt bedre balance, som der jo er bred enighed om at vi bør opnå.

Jeg mener ikke nødvendigvis, man behøver at lave, skal vi sige – i gåseøjne – Carl Thamstillinger. Det har givet megen og måske også på visse punkter unødigt uro og debat. Det har været en meget vanskelig proces, man har været igennem i Sverige med henblik på at opnå

det samme, som jeg håber vi kan opnå mere gnidningsfrit ved at konvertere en ganske stor pulje stillinger til flere fastansatte.

Hermed sluttede forespørgslen.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.25

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 24:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvad kan statsministeren oplyse om opfyldelse af valgløfterne fra marts 1998?«

Af Frank Aaen (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 18/12 98. Fremme af forespørgslen vedtaget 14/1 99).

Begrundelse

Frank Aaen (EL):

Det er dem eller os. Valget er blevet klarere. Der er to grundlæggende veje. Det er os, man har tillid til, når det gælder velfærdssamfundets fremtid. Sådan sagde statsministeren op til valget i marts 1998.

Kommer V og K til magten, vil det betyde begrænsning af efterlønnen, højere huslejer, nedlæggelse af job i det offentlige, nedsatte dagpenge og brugerbetaling. Det er på den måde, V og K vil finansiere skattelettelser til erhvervslivet, sagde statsministeren.

Vi skammer os ikke over vores parlamentariske grundlag. Vi har fælles menneskesyn med dem, sagde statsministeren, da CD valgte side og støttede en borgerlig regering på et parlamentarisk grundlag spændende fra CD til Pia Kjærsgaard.

Valget var klart: Dem eller os. Vælgerne kunne se forskel. De kunne se, der var tale om et klart valg, men »os« blev jo til noget helt andet. Statsministerens »os« blev jo nærmest til »dem«.